

1. O - te - vři své sr - dce li - de vě - rný, o - te - vři a po - slyš
Bo - ží hlas. O - te - vři své sr - dce ro - de kně - žský,
Bůh se sklá - ní k vám.

Ref. Bůh pro - mlu - vil k li - du své - mu
ha - le - lu - ja, zje - vil svo - ji
vě - čnou mou - drost, ha - le - lu - ja.

2. Ti, kdo mají uši, ať jen slyší naléhavou, přímou Boží zvěst. /
Kdo se touží Hospodinu líbit, dejme se Jím vést. /: Bůh promluvil
k lidu svému, haleluja, / zjevil svoji věčnou moudrost, haleluja. :/
3. Věčnou spásu v nebi očekává Boží Izrael v den poslední, / tuto
naději nám Ježíš dává, nic ji nezmění. /: Bůh promluvil k lidu
svému, haleluja, / zjevil svoji věčnou moudrost, haleluja. :/